

det, at det for overordentlig mange uformuende Folk, naar de først have maattet slide sig igennem til deres juridiske Eksamen og derefter i 3 Aar have været Sagførerfuldmægtige, ofte paa en meget ringe Gage, vil være Synd og Uret overfor dem at forhøje det Gebyr, de skulle betale for at kunne blive Sagfører og begynde paa at arbejde sig frem til en selvstændig Stilling. Hvad endelig det tredje Ændringsforslag angaar, skal jeg henvise til, at efter Forslagets § 130 kan Spørgsmaalet mellem private og Sagførere kun komme til Paakendelse af Sagførerraadet, naar de paagældende private selv forlange det, og jeg tror ikke, at der er nogen Grund til at gøre nogen Forandring her, saaledes at der i alle saadanne Tilfælde indsættes særlige Dommere ved Siden af Sagførerraadet, særlig naar henvises til, at ethvert Spørgsmaal af nogen Betydning vil kunne indankes for Landsretten, men navnlig lægger jeg Vægten paa, at den private ikke kan tvinges til at underkaste sig den Afgørelse, Sagførerraadet træffer.

Hammerich: Da det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), der paa egne og 2 Medforslagsstilleres Vegne har stillet 3 Ændringsforslag, ikke er til Stede, ønsker jeg overfor den højtærede Minister at udtale, at det, at Folk selv skulle være med til at rekvirere Henvendelse til Sagførerraadet, gør det ikke mindre ønskeligt at vedtage vort Ændringsforslag Nr. 86. Der er virkelig god Grund til, naar man ønsker at forelægge en Sag for Sagførerraadet, da at have saa megen Sikkerhed som muligt for, at den Afgørelse, der træffes af dette, ikke bliver for stærkt dikteret af rent kollegiale Hensyn. Jeg tror derfor, at vort Ændringsforslag Nr. 86 er meget naturligt og ønskeligt. Jeg mener imidlertid, at det særlig efter den Udtalelse, der nu kom fra Justitsministeren, er tilstrækkeligt, at denne Tanke er bragt frem. Den kan saa tages videre op til Drøftelse under Behandlingen i Fællesudvalget. Jeg tager derfor paa Forslagsstillernes Vegne Ændringsforslagene Nr. 84—86 tilbage. De to første af vore Forslag ere jo af mindre Betydning, de skulde kun mulig reducere Tilgangen til Sagførerstanden lidt. Dem skal jeg ikke udtale mig videre om.

Formanden: Ændringsforslagene Nr. 84—86 ere tagne tilbage. Er der nogen, der optager dem? (Ophold). De ere saaledes bortfaldne.

Borgbjerg: Den højtærede Justitsminister kunde ikke i dette Øjeblik give nogen Oplysning om, hvad Ministerens Retsreform vil koste. Jeg synes dog, Ministeren var forpligtet til allerede nu at forklare os det. En væsentlig Anbefaling for den er jo, at den er billig, men saa have vi ogsaa nogen Grund til at faa at vide, hvor billig den er. Men vi maa altsaa vente til Fællesudvalget, inden vi kunne faa denne vigtige Oplysning.

Den højtærede Minister udtalte dernæst, at vi havde maattet erkende, at Folketingets gode gamle Retsreform var uigennemførlig. Det har jeg aldrig erkendt. Fællesudvalgets Formand har i Beretningen af 5. April 1906 skrevet, at der i Fællesudvalget var Enighed om, at det vilde være uden Udsigt til Resultat at forhandle videre. Det var naturligvis under de mange Forudsætninger, som maatte tænkes den Gang. For øvrigt har jeg heller ikke givet min Tilslutning til denne Ordlyd af hans Udtalelse. Kun saa meget kunde jeg sige, at paa det Tidspunkt var den gode gamle Retsreform uigennemførlig med den daarlige Regering og den endnu daarligere Justitsminister, som vi havde . . .

Formanden: Det er ikke noget heldigt Udtryk, det ærede Medlem bruger.

Borgbjerg: Jeg siger saa med den i demokratisk Henseende svage Regering og den i demokratisk Henseende endnu svagere Justitsminister, som vi den Gang havde og endnu have. For saa vidt er det rigtigt nok, at naar Regeringen og navnlig Justitsministeren ikke vil, saa er Sagen uigennemførlig. Men jeg anser den fremdeles for gennemførlig, naar vi faa en Regering, der er demokratisk sindet og fremskridtsvenlig og stærk nok til at føre den igennem. Jeg haaber dog, at det ikke skulde vare alt for længe, førend vi faa en saadan Regering.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 51 af *Borgbjerg, Alfred Christensen, N. C. Christensen, P. Knudsen og Stengerik:*

Lovforslaget affattes saaledes, som det vedtoges af Folketinget ved eneste Behandling den 17. November 1905 (se Rigsdagstidende for 1905—06, Tillæg C. Sp. 529—30)

forkastedes med 44 Stemmer mod 19.